HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אחר שריבה הכתוב ומיעט אמרת מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקדש ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקדש קתני מיהת יוצא דופן דלא מאי לאו יוצא דופן דקדשים אמר רב הונא בריה דרב נתן לא יוצא דופן דבכור בכור [1]מפטר רחם נפקא אלא מאי דקדשים [2]מאמו אמו נפקא האי מאי אי אמרת בשלמא דקדשים היינו דאצריכי תרי קראי חד לבהמת חולין דאוליד דרך דופן ואקדשה וחד לבהמת קדשים דאוליד דרך דופן וקסבר [ו]ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים אלא אי אמרת דבכור מפטר רחם נפקא הכי נמי מסתברא מדקתני הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והכלאים הני מהכא נפקא מהתם נפקא [3]מן הבהמה [ז]א[ז]להוציא הרובע והנרבע מן הבקר [ב]להוציא את הנעבד מן הצאן [ג]להוציא את המוקצה ומן הצאן [ד]להוציא את הנוגח ותו כלאים מהכא נפקא מהתם נפקא [4]שור או כשב או עז שור [ג]ה[ג]פרט לכלאים או עז [ו]פרט לנדמה אלא אצטריכו תרי קראי חד לבהמת חולין וחד לבהמת קדשים הבא נמי איצטריך תרי קראי ת"ר [ז]המקשה שלשה ימים ויצא ולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ורבי שמעון אומר אין זו יולדת בזוב [ח]ודם היוצא משם טמא ורבי שמעון מטהר בשלמא רישא רבי שמעון לטעמיה ורבנן לטעמייהו אלא סיפא במאי פליגי אמר רבינא כגון שיצא ולד דרך דופן

אחר שריבה הכתוב ומיעט אמרת מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקדש ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקדש קתני מיהת יוצא דופן דלא מאי לאו יוצא דופן דקדשים אמר רב הונא בריה דרב נתן לא יוצא דופן דבכור בכור [1]מפטר רחם נפקא אלא מאי דקדשים [2]מאמו אמו נפקא האי מאי אי אמרת בשלמא דקדשים היינו דאצריכי תרי קראי חד לבהמת חולין דאוליד דרך דופן ואקדשה וחד לבהמת קדשים דאוליד דרך דופן וקסבר [ו]ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים אלא אי אמרת דבכור מפטר רחם נפקא הכי נמי מסתברא מדקתני הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והכלאים הני מהכא נפקא מהתם נפקא [3]מן הבהמה [ז]א[ז]להוציא הרובע והנרבע מן הבקר [ב]להוציא את הנעבד מן הצאן [ג]להוציא את המוקצה ומן הצאן [ד]להוציא את הנוגח ותו כלאים מהכא נפקא מהתם נפקא [4]שור או כשב או עז שור [ג]ה[ג]פרט לכלאים או עז [ו]פרט לנדמה אלא אצטריכו תרי קראי חד לבהמת חולין וחד לבהמת קדשים הבא נמי איצטריך תרי קראי ת"ר [ז]המקשה שלשה ימים ויצא ולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ורבי שמעון אומר אין זו יולדת בזוב [ח]ודם היוצא משם טמא ורבי שמעון מטהר בשלמא רישא רבי שמעון לטעמיה ורבנן לטעמייהו אלא סיפא במאי פליגי אמר רבינא כגון שיצא ולד דרך דופן ודם

לחר שריבה הכתוב ומיעט אמרת מרבה אני. הואיל וכתוב לחד מיעט מעטה יש לך לילך לחד מהן לחומר הדעת: **מרבה אני אף אלו שהיה פסולן בקדש.** שלחחר שבאו לעזרה מירע פסולן: **מפטר רחם נפקא.** ללח קדים וכיון דחוזלן הוח למה לי למעוטי פשיטל לח עלה ירד: **מאמו אמו נפקא.** נמי ללח קדים דגמר מבכור: **מרבי קרחי.** לחמו לחמו וחח"ת: **חד לבהמה דחולין וחוליד דרך דופן וחקדשים.** ומשמיע מחמו לחמו ללח קדים וחד לבהמה קדשים דחוליד דרך דופן וחקדשה וחד לבהמת קדשים דחוליד דרך דופן וקסבר [ו]ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים חלח חי לח יולד ולח היה פסולן בקדש: **וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין** נרחה בעיני ללח גרסי' ליה ופירוש מסוגיח הוח דלכל שכן למחן דלחמר מעטח יליחה הן קדושים דהיינו בעוי חמו דלימלך למעוטי מזומח: **אמרת דבכור מפטר רחם נפקא הכי נמי מסתברא מדקתני הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והכלאים הני מהכא נפקא מהתם נפקא** [3]**מן הבהמה** [ז]**א**[ז]**להוציא הרובע והנרבע מן הבקר** [ב]**להוציא את הנעבד מן הצאן** [ג]**להוציא את המוקצה ומן הצאן** [ד]**להוציא את הנוגח ותו כלאים מהכא נפקא מהתם נפקא** [4]**שור או כשב או עז שור** [ג]**ה**[ג]**פרט לכלאים או עז** [ו]**פרט לנדמה אלא אצטריכו תרי קראי חד לבהמת חולין וחד לבהמת קדשים הבא נמי איצטריך תרי קראי ת"ר** [ז]**המקשה שלשה ימים ויצא ולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ורבי שמעון אומר אין זו יולדת בזוב** [ח]**ודם היוצא משם טמא ורבי שמעון מטהר בשלמא רישא רבי שמעון לטעמיה ורבנן לטעמייהו אלא סיפא במאי פליגי אמר רבינא כגון שיצא ולד דרך דופן ודם**

לחמר שריבה הכתוב ומיעט חמרת מרבה חני. הוחיל וכתוב לחמר מיעט מעטה יש לך לילך לחמר מהן לחומר הדעת: **מרבה חני חף חלו שהיה פסולן בקדש.** שלחחר שבחו לעזרה מירע פסולן: **מפטר רחם נפקח.** ללח קדים וכיון דחוזלן הוח למה לי למעוטי פשיטל לח עלה ירד: **מחמו חמו נפקח.** נמי ללח קדים דגמר מבכור: **מרבי קרחי.** לחמו לחמו וחח"ת: **חד לבהמה דחולין וחוליד דרך דופן וחקדשים.** ומשמיע מחמו לחמו ללח קדים וחד לבהמת קדשים דחוליד דרך דופן וחקדשה וחד לבהמת קדשים דחוליד דרך דופן וקסבר [ו]ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין חלח חי לח יולד ולח היה פסולן בקדש: **וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין** נרחה בעיני ללח גרסי' ליה ופירוש מסוגיח הוח דלכל שכן למחן דלחמר מעטח יליחה הן קדושים דהיינו בעוי חמו דלימלך למעוטי מזומח: **חמרת דבכור מפטר רחם נפקח הכי נמי מסתברח מדקתני הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והכלחים הני מהכח נפקח מהתם נפקח** [3]**מן הבהמה** [ז]**א**[ז]**להוציח הרובע והנרבע מן הבקר** [ב]**להוציח חת הנעבד מן הצחן** [ג]**להוציח חת המוקצה ומן הצחן** [ד]**להוציח חת הנוגח ותו כלחים מהכח נפקח מהתם נפקח** [4]**שור חו כשב חו עז שור** [ג]**ה**[ג]**פרט לכלחים חו עז** [ו]**פרט לנדמה חלח חצטריכו תרי קרחי חד לבהמת חולין וחד לבהמת קדשים הבח נמי חיצטריך תרי קרחי ת"ר** [ז]**המקשה שלשה ימים ויצח ולד דרך דופן הרי זו יולדת בזוב ורבי שמעון חומר חין זו יולדת בזוב** [ח]**ודם היוצח משם טמח ורבי שמעון מטהר בשלמח רישח רבי שמעון לטעמיה ורבנן לטעמייהו חלח סיפח במחי פליגי חמר רבינח כגון שיצח ולד דרך דופן ודם**

(דף סח:) כל שפסולו בקדש אינו מטמא וה"ק לא ילדו ומאי פריך הא תמם מוכח בזבחים דעולת העוף שנעשה כמעשה חטאת היינו שהמיטו עשה למטה אבל המליקה היתה במקומה אלא ודאי כיון דמקדש פסולו בקדש אף לרבי שמעון ומיהו יש לחמות דבשחט בעפון מודה רבה לא ילדו ופריך ליה רב יוסף משום שהמיטו הוי כמו השחיטה שנמצה ומוציא דם מן העוף כמו שעושה בשחיטה ומע"פ שחלב למעלה כיון שחיצה למטה הוי כשחט בדרום: **שהיה** פסולן בקדש. שחין פסולן יכול להיות על חחר שהוקדש חבל רובע ונרבע מני להיות בעודן חולין וקסה לחחרינן בזבחים פ' חטחת העוף (דף סח:) זכ וסכין מטמחין (ג) חלמח חשיב חין פסולן בקדש חע"ג דלח שייכ עד לחחר שהוקדש ושחבל ולילה נמי הוה מטמחין חי לח לחת להו לחיות במקום חחר כדחחר התם ודוקין שבעין קחמר רבי עקיבח דחם עלו לח ילדו משום דכשר בעוף חלמח חשיב פסולו בקודש חע"ג דיכול להיות קודש שקדם ונרחה לפרש דהיכח דליכח לישנח בו כשר במקום חחר קני פסולו בקדש ונשחט בלילה חית ליה דכשר בחבנים ופדנים ויוצח דמה שכן כשר בחימורים וחימורים שכן כשר בנמה ונשפך דמה כיון שקבלה היתה בהכשר מיקרי פסולו בקדש ולשון פסולו מקדש דם המם ולח ילדו ומחי פריך ליה הכשר ביום הכיפורים ולילה בחבנים ופדנים ופדנים ויוצח דמה שכן כשר בחימורים וחימורים שכן כשר בנמה ונשפך דמה כיון שקבלה היתה בהכשר מיקרי פסולו בקדש ולשון פסולו מקדש דם המם ולח ילדו ומחי פריך ליה הכשר ביום הכיפורים ולילה בחבנים ופדנים ופדנים ויוצח דמה שכן כשר בחימורים וחימורים שכן כשר בנמה ונשפך דמה כיון שקבלה היתה בהכשר מיקרי פסולו בקדש ולשון פסולו מקדש

(דף סח:) כל שפסולו בקדש אינו מטמא וה"ק לא ילדו ומאי פריך הא תמם מוכח בזבחים דעולת העוף שנעשה כמעשה חטאת היינו שהמיטו עשה למטה אבל המליקה היתה במקומה אלא ודאי כיון דמקדש פסולו בקדש אף לרבי שמעון ומיהו יש לחמות דבשחט בעפון מודה רבה לא ילדו ופריך ליה רב יוסף משום שהמיטו הוי כמו השחיטה שנמצה ומוציא דם מן העוף כמו שעושה בשחיטה ומע"פ שחלב למעלה כיון שחיצה למטה הוי כשחט בדרום: **שהיה** פסולן בקדש. שחין פסולן יכול להיות על חחר שהוקדש חבל רובע ונרבע מני להיות בעודן חולין וקסה לחחרינן בזבחים פ' חטחת העוף (דף סח:) זכ וסכין מטמחין (ג) חלמח חשיב חין פסולן בקדש חע"ג דלח שייכ עד לחחר שהוקדש ושחבל ולילה נמי הוה מטמחין חי לח לחת להו לחיות במקום חחר כדחחר התם ודוקין שבעין קחמר רבי עקיבח דחם עלו לח ילדו משום דכשר בעוף חלמח חשיב פסולו בקודש חע"ג דיכול להיות קודש שקדם ונרחה לפרש דהיכח דליכח לישנח בו כשר במקום חחר קני פסולו בקדש ונשחט בלילה חית ליה דכשר בחבנים ופדנים ופדנים ויוצח דמה שכן כשר בחימורים וחימורים שכן כשר בנמה ונשפך דמה כיון שקבלה היתה בהכשר מיקרי פסולו בקדש ולשון פסולו מקדש

ודם

ומשמע מינה שחין כחן פסול גמור חלח נפסל בקדושתו וכן משמע דפריך התם מ"ש שחלב לחית ליה הכשר ביום הכיפורים ולילה בחבנים ופדלין ולכך חין מטמחין דהוי פסולן בקדש: **היינו דאיצטריך תרי קרא.** וח"ת ולימני ג' קלי בכל הפסולין כמו בטרפה לחשיב הכח בהדייהו דנפרק קמח דמנחות (דף ו.) מלינן ג' קלי בטרפה חד לנטרפה קודם הקדשה וחד לנטרפה לאחר הקדשה ופשיטה לי מישטיה דכח משמע מזומח דלח עלתה חרב וי"ג בשחר פסולין ליעבי חרי קלי בלח קלי לזומח חד לקודם הקדש וחד לאחר הקדש ולח יעלו ויבח לזומח בלח קלי לח מלינן למיכח בטרפ